

TEREKSÄPPA I ROCKHAMMAR 30.5.1987

Jan-Erik Malmstigen

I samband med årets dygnerrally den 29-30 maj åkte jag tillsammans med min son Johan till den lilla sländammen i Rockhammar. Dammen utgör en del av Sverkestaån innan ån vidgar sig i Hammarsjön. Dagen dessförinnan hade jag observerat en glutsnäppa på samma plats och ville nu kontrollera om den fortfarande fanns kvar.

Klockan var strax efter åtta på morgonen den 30:e. Vi upptäcker snart en vadare som med sin långa svagt uppåtböjda näbb genast förde tanken till tereksnäppa. Eftersom jag inte hade någon erfarenhet av denna art var jag inte helt säker, men jag såg genast att jag hade ett göra med en för mig helt ny bekantskap. Jag började därför att skriva ner så mycket jag kunde av detaljer i dräkt och beteende. Förutom denna snäppa fanns ytterligare några vadare i dammen, nämligen skogsnäppa, grönbensa, glutsnäppa och mossnäppa.

I samband med återsamlingen senare på dagen vid Klubblokalen i Blixterboda åkte vi alla deltagare i dygnerrallyt tillbaka till dammen i Rockhammar i förhoppningen att få se den fortfarande skulle finnas kvar. Vi hade tur, det första vi fick höra när vi steg ur bilarna var dess karaktäristiska spel-läkte och den visade sedan upp sig mycket fint. Följande morgon kunde tereksnäppan dock inte återfinnas och vi tog därför för givet att den gett sig av. Sent på kvällen den 31 maj återupptäcktes den dock av Per Angelstam för att där-efter aldrig upptäcktes.

Beskrivning: Fågeln gav ett ljust intryck, likt en glutsnäppa. Storleken var dock obetydligt större än grönbensans. Undersidan ljus och ovensidan grå med två tydliga mörka långsgående ryggbånd. Näbben mörk och tydligt uppåtböjd. Enligt handböckerna skall benen vara gula, detta exemplar hade dock, som jag uppfattade det, gulröda ben. När jag senare på dagen tillsammans med de andra iakttog fågeln framifrån och i perfekt ljus var dock benfärgen den "rätta", alltså mera gul än röd. När snäppan flög iväg ett stycke visade den upp ett ljusgrått band utmed bakkanten av vingen. Stjärten och övergumpen var ljusgrå.

Till beteende påminde den mest om en drillensnäppa när den typiskt vippade

på stjärten. I dammen låg ett långt rör, till hälften nere i dyn. Ofta sågs tereksnäppan likt en strandpipare springa ovanpå röret. Spällåtet hördes vid upprepade tillfällen, ett trestavigt klyrryh, långsamt och melodiskt.

Utbredning och tidigare gjorda fynd i Sverige.

Häckar över stora delar av norra Asien. Västgränsen går vid inre delen av finska viken samt med en isolerad förekomst vid Bottenviken.

Har observerats årligen i Sverige sedan 1976. Tom 1986 finns sammanlagt 51 fynd i Sverige, de flesta i maj, 16 stycken.

Ill. Bo Dahlström

LUNDSÅNGARE VID ÄMTEN 5.6.1987

Per Angelstam

Ett av de många forskningsprojekten vid Grimsö forskningsstation studerar hur ett skogsbestånds storlek respektive kvaliteten (t ex andel lövskog, tillgång på bohål mm) påverkar fågelfaunans artrikedom och sammansättning. Ett av skogsbestånden är beläget i Grimsö-området södra del, mellan sjön Gröningen och Sverkestaån. På sommaren 1914 härjades dessa trakter av en skogsbrand. Så småningom växte fläckvis en mycket lövrik (björk och asp) skog upp och som nu på ett markant trevligt sätt avviker från omgivande i stort rena barrskogar.

Den 5 juni 1987 gjordes den avslutande revirkarteringen i områdets östra del. Mot slutet av morgonpasset, som bjudit på flera småtrevliga (för att vara mitt ute i skogen) observationer som stjärtnes, blåmes, svarthätte, trädgårdssångare och järpe, hör jag en stark och snabb sångstrof som upp-repas ihärdigt. I tonen påminner sången mest om gärdsmys, men mer kortare och mer stereotyp. Sångaren gökar mig högt uppe i trädkronorna - än i ren björkskog i en liten våtmark, än på en liten blockig kulle med björk, tall och gran- det tar en dryg kvart innan jag får se en första skymt av en lövsångarlik fågel. En stund senare ser jag den gott i toppen av en björk- den är mindre än en lövsångare, mer "hoppig" och har en ankydan till ett vingband.

Gräver i minnet och kommer ihåg två tidigare möten (en gång på Öland, en gång i Skåne) med denna art - lundsångaren. Efter morgonens inventeringspass konfirmerar jag bestämning med hjälp av bandinspelningar och littera-